

MARIA LEWANDOWICZ, MAREK KACPRZAK

Poker w świetle ustawy o grach hazardowych i regulacji Unii Europejskiej

Abstrakt

Artykuł stanowi analizę przepisów dotyczących urządzania gry w pokera na podstawie ustawy o grach hazardowych. Główna problematyka prowadzonych rozważań koncentruje się wokół pytania, na ile władze państwowe powinny monitorować i ograniczać aktywność graczy pokerowych. Zakres ograniczeń ustawowych dotyczący urządzania i udziału w grze jest zależny od kultury postrzegania poszczególnych gier hazardowych w danym państwie. Przyporządkowanie gry w pokera do odpowiedniej kategorii regulacyjnej, jako gry hazardowej niosącej najwyższe ryzyko społeczne w sferze zdrowia lub bezpieczeństwa publicznego lub jako gry służącej przede wszystkim rozrywce, nie jest wcale oczywiste i zależy od ustalenia takich czynników jak cel urządzania gry w pokera i sposób jej urządzania, tj. czy gracze grają przeciwko kasynu czy przeciwko sobie nawzajem. Zróżnicowanie regulacyjne zależne od odmiany pokera jest efektem wieloletnich dążeń ustawodawców krajowych i jurysprudencji do prawidłowego zdefiniowania i skategoryzowania tej gry. W artykule powołane jest orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, uzasadniające formalne i materialne przesłanki obowiązujących ograniczeń na rynku usług hazardowych, a także bogaty dorobek orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej eksplikujący dopuszczalność ograniczeń swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w sferze hazardu. Wnioski płynące z przeprowadzonych rozważań potwierdzają, że obowiązujące przepisy ustawy o grach hazardowych stanowią element spójnej i systematycznej polityki państwa zmierzającej do zapewnienia możliwie wysokiego poziomu ochrony konsumenta, a wprowadzone ograniczenia są proporcjonalne i konieczne.

Słowa kluczowe: poker – turniej pokera – ustawa o grach hazardowych – swoboda przedsiębiorczości – swoboda świadczenia usług